

KJAK

Nú má onkur vakna

Helgi Abrahamsen

Stutt eftir at eg kom á ting í 2008, varð eg valdur at sita í tveimum serligum nevndum. Onnur var stjórnarskipanarnevndin og hin var pensjónsbólkurin. Bæði hesi arbeiðini høvdu tá longu verið á breddanum í nógv ár. Stjórnarskipanararbeiðið byrjaði í 1999 og pensjónsarbeiðið byrjaði so smátt í valskeiðinum frá 1994 til 98. Bæði arbeiðini komu næstan á mál í 2011-2012. Stjórnarskipanararbeiðið varð beint aftur í nevnd sama dag sum løgtingið skuldi atkvøða um tað, og uppskotini um nýggja pensjónsskipan (tey vóru fleiri í tali) fingu fyrstu viðgerð og vórðu beind í ymiskar løgtingsnevndir, men komu ongantið úr aftur nevndunum.

Eitt annað arbeiði sum eg ikki sjálvur var við í, men sum nógv varð arbeiðt við øll árin, var fiskivinnunýskipanin. Tað arbeiðið byrjaði í 2007, tá øll loyvi vórðu søgd at fara úr gildi í 2018.

Umframt hesi málini var okkurt sjúkrahúsálit skrivað, fyri at fáa staðfest, hvussu sjúkrahúsverkið skuldi skipast í framtíðini, og arbeiðt var eisini við at finna grønar orkuskipanir.

Vit hoyra um pensjónsskipan, stjórnarskipan og fiskivinnunýskipan. Enn eitt sjúkrahúsálit er skrivað, og arbeiðt verður eisini við grønnum orkuloysnum. Og vit hoyra, at langt er millum partarnar – longri enn tað var fyri 8 árum síðani

Helgi Abrahamsen**2017 og vit hava ikki flutt okkum ein tumma**

Nú skriva vit 2017, og løgtingið viðger so fá mál og hevur so fáar fundir, sum vit neyvan hava sæð áður. Síðani løgtingið fór í jólafrítann 19. desember hava bara tveir fundir verið, og eingin fundur verður aftur fyrr enn 7. februar. – Hví? Tí arbeiðt verður við at fyrireika "tey stóru málini", verður sagt. – Og hvørji eru so tey? – Jú somu mál, sum vit meira ella minni arvaðu og lögdu seinastu hond á í valskeiðinum 2008 til 2012. Vit hoyra um pensjónsskipan, stjórnarskipan og fiskivinnunýskipan. Enn eitt sjúkrahúsálit er skrivað, og arbeiðt verður eisini við grønnum orkuloysnum. Og vit hoyra, at langt er millum partarnar – longri enn tað var fyri 8 árum síðani.

Landsstýrið, sum nú situr, kom til valdið, tí Føroyar høvdu brúk fyri nýskipanum – sum framvegis eru líka langt burtur sum tær vóru fyri 8 árum síðani.

Nú má politiska skipanin finna útav, um hon ætlar sær at koma viðari ella ikki.

Um MÚRAR

Virgar T. Dalsgaard

Beint nú er Trumpur farin at hótta við einum ónossligum múri millum Mexiko og USA. Tað er sjálvandi ein grotesk ætlan, og man forstendur væl tað forargilsið, sum múrurin skapar.

Men fólk eru ofta stuttmint. Tað er ikki meira enn ein knappur

mansaldur síðani, at risabýurin BERLIN var sundurbýttur av einum andskræmiligum múri, sum kommunistar bygdu, tí teir ikki kláraðu frihandil, kapping og opnar grensur.

Nógv av teimum fólki, sum í dag sita væl í Føroyum, vóru ógvuliga forlipt uppi í tí fúla politiska múrinum hjá Walther Ulbricht, og eg havi ofta hoyrt tey rósa tí ómenniskjansliga tiltakinum, líka til 1989, tá ið múrurin endiliga fall.

Fyri heilt fáum døgum síðani

sá eg ein av teimum mest rabiattu føroysku salonkommunistunum í 1970/80'unum beklaga múrin hjá Trumpi á fjesbók, men HVAT er tann principielli munurin á Trumpa-múri og Berlin-múrinum?

Bara tann, at **Trumpur sperrar fólk úti, meðan Berlin-múrurin sperraði fólk inni.**

Hesin eftirrationaliserandi føroyingur var avgjørt aldrin at siggja millum tey, sum fýltust á »Múrin« um tað mundið, tá ið vit socialdemokratar demonstreraðu

ímóti ella kritiseraðu tann andskræmiliga BERLIN-múrin, – nei, tvørturímóti; – hann saman við nógvum øðrum vælkendum føroyingum fagnaði múrinum.

Allir múrar millum fólk ella lond eru vanvirðisligir, antin man er konservativur ultraliberalistur ella stovukommunistur.

Tað er sjálvandi hugfarsligt, at vit NÚ siggja teir fyrrverandi Berlin-múra-elskararnar fylkjust við okkum, sum altíð hava verið ímóti ØLLUM politiskum múrum.

Men tað er nakað seint í lívinum, at hesir menn, sum í dag viðhvørt royna seg sum ábyrgdarleysir **ultraliberalistar**, hava vant seg av við sitt múra-forelskili.

Eitt slíkt hamskifti hevði klætt **betong-elskarunum** nógv ferðir betur í 1970'unum, **áðrenn** Berlin-múrurin datt.

Hví fortelja og viðganga hesir søgu-skeiklarar ongantið alment, at teir dummaðu seg í staðin fyri at eftirrationalisera síni infantilu og óreflekteraðu politisku mistøk?

